

Sana tuli lihaksi

Muutama vuosi sitten joulukuun alkupuolella odottelin raitiovaunua Stockmannin kulmalla. Näyteikkunassa oli pieni seimiasetelma. Vieressäni seisoj pariskunta, joka katseli seimessä makaavaa Jeesus-lasta. Nainen tokaisi miehelle: "Kyllä ne kristityt tunkevat uskoaan joka paikkaan. Edes jouluna ei saa olla rauhassa."

Moderni itseensä tyytyväinen ihminen osaa kyllä varmasti viettää joulunsa ilman tietoa joulun tarkoituksesta, siitä ei ole epäilystä. Juhlan sisällöksi riittää lahjojen saaminen ja antaminen – kaunis tapa sinänsä. Kristitty kuitenkin kysyy asian varsinaista sisältöä ja hiljenty sen ääreen.

Vanhan kirkon teologiassa nimenomaan joulun sanoma muodosti kristillisen uskon kulmakiven. Jo Uudessa testamentissa Johannes kirjoittaa juuri uskon Kristuksen lihaksitulemiseen olevan oikea hengellisyiden tuntomerkki. Vastaavasti se, joka sen kieltää, ei ole Jumalasta, vaan hänellä on Antikristuksen henki. (1. Joh. 4:2–3.)

Miksi juuri Kristus tuli ihmiseksi?

Kirkkoisät kunnioittivat suuresti tätä ihmettä. Athanasios kirjoitti teoksessaan *De incarnatione verbi* siitä, miksi juuri Kristus kolminaisuuden persoonista tuli ihmiseksi. Athanasios nostaa esiin seitsemän syytä:

Koska kaikki mikä on luotu, on luotu Kristuksen kautta, ja koska ihmisen uudistuminen on myös luomistyö, tämä tehtävä kuuluu Kristukselle. Samoin vain Kristus, joka oli alkutilassa ihmisten elämä ja valo, voi palauttaa tämän kadotetun olotilan, koska hän itse on Elämä. Koska Kristus oli Jumalan oma ja ainosyntyinen Poika, vain hänen kauttaan ihmisistäkin voi tulla jälleen Hänen lapsiaan. Kun synnin tähden Jumalan kuva menetettiin, meidät uudistetaan nyt Kristuksen mukaiseksi, joka on Jumalan

olemuksen kuva. Jumalan pelastustyön tarkoitus on, että meidät sovitettaisiin ja palautettaisiin armon ja rakkauden tilaan. Koska Kristus on täynnä Jumalan armoa ja rakkautta (Joh. 1:14; Joh. 17:26), yhteydessä häneen me voimme tulla Jumalan armon yhteyteen ja hänen rakastamikseen. Koska Kristus on keskimäinen (medius) Kolminaisuuden persoonana, hänelle sopii hyvin myös ihmisen ja Jumalan Välittäjän asema (Mediator), sekä koska Poika on Isän Sana (Logos), hän tuli lihaksi näyttämään meille Isän ja tuomaan meille ilmoituksen sanan Hänestä.

Kristuksesta tuli todellisesti veljemme

Myös luterilaiset teologit pohtivat syvällisesti Kristuksen lihaantulemista. He ymmärsivät, että tulemaan ihmiseksi Kristus otti Neitsyt Marian kohdussa omakseen ihmisluonnon, joka on samaa olemusta ihmissuvun kanssa. Tämä omaksuttu luonto on täydellisesti sama kuin ihmisillä syntiintulon jälkeen. Mariakin oli näet koko ajan perisyntin alla samoin kuin kaikki muutkin ihmiset. Sikiämisen hetkellä Pyhä Henki kuitenkin pyhitti Mariasta syntyneen syntisen lihan niin, että siitä tuli puhdas ja pyhä. Mariasta peräisin oleva synti poistettiin siis Kristuksen omaksumasta luonnosta sikiämisen hetkellä. Näin ollen Kristus oli jumalinhimillisessä persoonassaan täydellisen synnitön.

Inkarnaation seurauksena Kristuksen persoonassa ei ole syntiä, mutta siinä ovat kuitenkin läsnä ihmisistä piinaavat tuhovoimat, synnin seuraukset: heikkoudet, sairaudet ja

Kuva Anita Polkutie

mahdollisuus kuolemaan. Nämä ominaisuudet on Kristus omasta tahdostaan jättänyt omaksumaansa luontoon, jotta sovitus kärsimyksen ja kuoleman kautta tulisi mahdolliseksi. Yleisten heikkouksien omaksumisen lisäksi Kristus on myöskin alistanut itsensä Perkeleen ja muiden tuhovoimien kohteeksi, ja hän pidättäytyy käyttämästä jumalallista voimaansa niitä vastaan. Näin Kristus kärsii ja kokee saman tuskan kuin kaikki ihmiset.

Kristuksen lihaksitulon suuri lohdutus

Kristuksen omaksuma ihmisluonto säilyi osana Kristuksen persoonaa iankaikisesti. Ihmisyys ei kuitenkaan sulaudu jumaluuteen. Kristus ei ylösnousemuk-

sessä omaksu jotakin toista olemusta vaan säilyttää edelleen saman ihmisluonnon, vaikkakin kirkastetussa muodossa. Kristus ei koskaan luovu omaksumastaan ruumiista ja luonnosta edes iankaikkisuudessa. Taivaaseen astumisessa Isän oikealle puolelle korotettu Kristuksen inhimillinen luonto on "side ja kahle", johon koko oppi ihmissuvun pelastuksesta perustuu. Merkittävä luterilainen teologi Martin Chemnitz kirjoittaa:

On mitä suurin lohdutus, että varmin lupaus pelastuksestamme ja kirkastumisestamme, on Kristuksen inhimillinen luonto, joka istuu Isän oikealla puolella, jossa hän vetoaa puolestamme Jumalan edessä (Hepr. 7:25), johtaen ja liittäen meidät Isään (Joh. 17:24), jotta me tulisimme samanmuotoisiksi

hänen kirkastetun ruumiinsa kanssa (Fil. 3:21). Samassa luonnossa, jossa me olemme liha hänen lihastaan ja luu hänen luistaan, me tulemme tuomiolle, jotta me innokkaammin rakastaisimme hänen ilmestymistään (2. Tim. 4:8). Tällä siteellä ja kahleella meidät liitetään ikuisesti Jumalaan iankaikkisessa elämässä.

Lihaksitulossa Kristuksen luonnot ovat yhdistyneet erottamattomasti ja jakamattomasti, niin etteivät ne edes iankaikkisuudessa erkane toisistaan. Luontojen yhdistymisen takia Kristusta ei nyt enää voida tarkastella erillään ilman inhimillistä luontoa. Tällaisenaan Kristus on myös uskon kohde, koska syntinen ihminen ei voi lähestyä paljasta jumalallista majesteettia sen enempää kuin oljenkorsi voi lähestyä tulen liekkiä. Kristus on persoonassaan nyt samaa olemusta sekä ihmisen että Jumalan kanssa. Tässä persoonassa Jumala on nyt tullut ihmiselle omistettavaksi uskon kautta. Tästä kaikessa on kyse joulussa.

Olli-Pekka Vainio

Betlehemin syntymäkirkon lattiassa oleva tähti

Jos joku haluaa saada lisätodisteita Jeesuksen syntymästä Betlehemissä, hän tietäköön, että aivan evankeliumeissa kerrotun historian mukaan Betlehemissä näytetään luolaa, missä hän syntyi, ja luolassa olevaa seimeä, jossa hän oli kapaloihin käärittynä.

Origenes 230-luvulla

TEOLOGISET OPINTOPÄIVÄT KAUNIAISSA 11.-13.1.2004

Uusi vuosi alkaa instituutinkin työn merkeissä jälleen teologisten opintopäivien kanssa. Työntekijät ovat luennoitsijoina Kauniaisten Raamattuopistolla yleisaiheella ”Kutsu seuraamiseen”. Tapahtuman päävieras tulee Ruotsista. Hän on Johan-nelundin teologisen korkeakoulun opettaja, tohtori Agne Nordlander. Muina luennoitsijoina mm. piispa Eero Huovinen, professorit Timo Veijola ja Tapio Puolimatka sekä tohtorit Kati Niemelä ja Taisto Lehkoinen. Mukaan kutsutaan jälleen niin teologeja kuin teologiasta kiinnostuneita. Näinköhän alkuvuoden puheenaiheet luodaan taas näiden päivien luennoilla ja paneelikeskusteluissa?

Teologipäivien esitteen voi pyytää Suomen Raamattuopistolta, puh. 09 5123910 tai sähköpostitse info@sro.fi. Ohjelma löytyy myös Raamattuopiston nettisivulta www.sro.fi.

OSMO TIILILÄN 100-VUOTISJUHLASYMPOSIUM 3.3.2004

STI järjestää yhteistyössä Helsingin yliopiston ja Åbo Akademin kanssa Osmo Tiililän syntymän 100-vuotispäivänä 3.3.2004 juhlasymposiumin Helsingin yliopistolla. Koko päivän kestävässä seminaarissa Osmo Tiililää ja hänen elämäntyötään esittelevät mm. piispa Eero Huovinen, teol. lis. Simo Kiviranta, dos. Jouko Talonen, rovasti Erkki Ranta ja teol. tri Timo Junkkaala, joka myös kirjoittaa Osmo Tiililästä elämänekertaa. Symposium päättyy paneelikeskusteluun, jossa ovat mukana teol. tri Ruth Franzen, teol. lis. Sakari Korpinen, professori Pentti

Laasonen, toiminnanjohtaja Raimo Mäkelä sekä teol. tri Jyri Komulainen.

Osmo Tiililä toimi Helsingin yliopiston dogmatiikan professorina 1939–1967. Hän oli paitsi yliopiston opettaja ja tutkija, myös arvostettu julistaja, joka kokosi suuret kuulijajoukot. Tiililä protestoi voimakkaasti kirkon maallistumista vastaan ja kärjisti protestinsa eroamalla kirkosta syksyllä 1962.

Seminaarista kerrotaan tarkemmin helmikussa ilmestyvässä Kulmakivessä.